

حکیم ناصر خسرو قبادیانی

ابومعین ناصر بن خسرو قبادیانی در بلخ به دنیا آمد.

حکیم ناصر خسرو قبادیانی شاعر مشهور ایرانی (394 ق)

ابومعین ناصر بن خسرو قبادیانی در بلخ به دنیا آمد. وی از کودکی در محضر اساتید زمان خود، به تحصیل علم و دانش و حفظ قرآن پرداخت. ناصر خسرو علاوه بر ادبیات فارسی و عربی با بیشتر علوم زمان خود همچون حساب، هندسه، نجوم، طب، داروشناسی و الهیات نیز آشنا شد. ناصر خسرو در ابتدا شغل دبیری در دربار محمود و مسعود غزنوی داشت، اما پس از چندی بر اثر تحویلی که در افکار و اندیشه‌های او پدید آمد از سیاست کناره‌گیری کرد و به تحقیق در اصول و عقاید مذاهب مختلف و سیر و سفر پرداخت. او در مسافرتی که به مکه و قاهره کرد، از خلیفه‌ی فاطمی، مذهب اسماعیلی را پذیرفته و به ریاست اسماعیلیان خراسان برگزیده شد. ناصر خسرو با لقب «حجّت زمین خراسان»؛ به ایران بازگشت، ولی از بیم دشمنان و متعصبان خراسان، به ناحیه‌ی بدخشان در افغانستان امروزی پناه برد و در همان جا بدرود حیات گفت. حاصل سفر هفت ساله‌ی ناصر خسرو، کتاب سفرنامه است که از نظر تاریخی و جغرافیایی حایز اهمیت است. وی افکار و اعتقادات خود و همچنین حکمت‌ها و موعظه‌های بسیاری را در قالب آثار و اشعارش بیان کرده است. زاد المسافرین، خوان اخوان و وجه دین از دیگر آثار این شاعر بزرگ ایرانی است. خاصیت عمده‌ی شعر ناصر خسرو، اشتمال آن بر مواعظ و حکم بسیار است. همچنین جنبه‌ی دعوت مذهب‌ی او، به اشعارش رنگ دینی آشکاری داده است و ذهن علمی او نیز باعث شد که در بیان مقاصد خود، به شدت تحت تاثیر روش منطقیان قرار گیرد. حکیم ناصر خسرو قبادیانی، بی‌تردید یکی از شاعران بسیار توانا و سخن‌آور زبان فارسی است که دارای طبعی نیرومند و سخنی استوار و قوی و اسلوبی نادر و خاص خود می‌باشد.